

[Lissa Mathiasen]

Allerede ved EF-direktivets tilblivelse gav vi fra Socialdemokratiet udtryk for, at vi ikke var tilfredse med indholdet. Det er for os afgørende, at vi med en produktansvarslov også sikrer, at forbrugerne bliver bedre stillet.

Jeg skal da medgive, at naturligvis var det flot, hvis vi fra dansk side kunne bidrage til, at man i de andre EF-lande fik en bedre sikring af forbrugerne, idet den hidtidige sikring typisk lader meget tilbage at ønske, i hvert fald for visse landes vedkommende.

På den anden side kan ingen vel bebrejde mig, at jeg primært ser på danske forbrugeres situation og herunder ikke mindst muligheden for at forbedre den, hvilket vi faktisk mener at der er behov for.

Derfor er det da også med nogen beklagelse, vi må konstatere, at indholdet i lovforslaget faktisk ikke gør ret meget ved det. Tankevækkende er det, at ikke så meget som en eneste gang i ministerens skriftlige fremsættelse er ordet forbruger blevet nævnt, tankevækkende ikke mindst på baggrund af, at ideen, troede vi, med en sådan lovgivning primært var at give forbrugerne en bedre beskyttelse. Derimod er der gentagne gange nævnt betydningen for dansk industri, dens konkurrenceevne osv.

Man kunne have lyst til at spørge, om ministeren slet ikke har overvejet i relation til bestræbelserne for harmonisering i EF, men også i relation til de nordiske lande, at vi fra dansk side for en gangs skyld kunne være foregangsland, dels udtrykt i en stærk lovgivning, dels også i forsøget på at hæve forbrugernes beskyttelsesniveau højere op i de andre lande.

Skal jeg være helt ærlig, synes jeg faktisk, at det her er for ringe, eller måske udtrykt på en lidt anden måde: der er en uhyggelig grad af mangel på forståelse for forbrugernes situation. Og én ting kan man i hvert fald konstatere: der er ikke fra ministerens side blevet lyttet til de bemærkninger, der er kommet fra forbrugerside.

Vi mener i Socialdemokratiet, at den forbrugerbeskyttelse, der ligger i EF-direktivet, er for ringe, og at ministeren på alle punkter, hvor det er muligt, burde have udnyttet de muligheder, der var inden for direktivets rammer, til at få den bedst mulige forbrugerbeskyttelse igennem, ligesom det også er vores

opfattelse, at vi på de områder, hvor direktivet ikke opstiller hindringer, burde have et væsentlig bedre og stærkere produktansvar igennem.

Jeg har på den baggrund gentagne gange, også ved tidligere lejligheder her i salen, sagt, at vi ønsker, at fast ejendom og jordbrugsprodukter samt tjenesteydelser også må være omfattet af lovforslaget, samt at vi mener, forbrugerne bør have en bedre retsstilling i forbindelse med defekter ved selve produktet. Derfor er det vores håb, at ikke blot regeringen, men måske specielt De Radikale er til at få i tale. Lad os dog bruge de muligheder, der er, og så i øvrigt forsøge at overbevise de andre EF-lande om, at det vil være rigtigt at gå langt videre end det, der nu foreligger her.

Jeg skal vel også ved denne lejlighed gøre opmærksom på, som vi har gjort det tidligere dels ved beslutningsforslag, dels ved tidligere behandlinger af forslaget om produktansvar, at vi er af den opfattelse, at det grundlæggende krav til producenterne må være, at de producerer og markedsfører ufarlige produkter. Derfor mener vi stadig, der er behov for en produktsikkerhedslovgivning. En sådan lov er under alle omstændigheder vigtig, men er det specielt, når produktansvaret bliver så udvandet, som netop EF-direktivet er udtryk for. Der er ingen motivation for erhvervslivet til netop at markedsføre sikre produkter.

Hertil kommer, synes jeg, at det dybest set ville have været noget af den flotteste reklame, vi kunne have fået specielt i forhold til vores eksportmarkeder, om vi netop fra dansk industris side kunne tillade os at sætte en etiket på, hvor man sagde, at et dansk produkt er et sikkert produkt.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi stadig væk håber på, at forslaget her inden endelig færdiggørelse er ændret fra at være en erhvervsbeskyttelseslov til at være en reel forbrugerbeskyttelseslov.

**Grethe Fenger Møller (KF):**

Jeg har lidt svært ved at forstå fru Lissa Mathiasens betragtninger om, at dette lovforslag ikke også skulle være et lovforslag, der tager hensyn til forbrugerinteresserne. Nu er det tredje gang, at Folketinget har lejlighed til at drøfte dette forslag, fordi vi ligesom har været foregangsland inden for både EF og de nordi-